

ACTIVITATS:

Els presents

1.		mpleteu les oracions amb formes del present d'indicatiu, de manera que la gona oració complete el significat de la primera. Fixeu-vos en l'exemple.			
		Creus que hi ha lloc perquè càpien totes les persones convidades?			
		No patisques, de moment hi caben totes.			
	a)	Te'n recordes com riguérem en el sopar?			
		Els nostres amics són molt graciosos i sempre molt.			
	b)	Vam preguntar als interrogats si ens deien la veritat i van contestar:			
		«Nosaltres no mai mentides».			
	C)	Tu escrius sempre amb bolígraf.			
		Jo, en canvi, sempre amb llapis i si m'enganye, ho puc			
		esborrar.			
	d)	A quina hora eixiu hui de treballar?			
		En principi, a les set i mitja, com sempre.			
	e)	Ha dit el cardiòleg que és bo dormir una miqueta més.			
		Així que cada dia jo mitja horeta de sesta.			
2.		mpleteu el text amb les formes del present d'indicatiu del verb que està en finitiu.			
	Cad	da vegada (ser) més freqüents els mals de cap en les per-			
	son	nes joves. Fins i tot alguns xiquets en edat escolar (dur)			
	ana	algèsics en la motxilla. Aquest ús intensiu d'analgèsics			
	(po	ortar) al fet que, en alguns casos, ja no (servir) ni l'i-			
	bug	profén. La majoria de les persones amb mal de cap (patir)			
	miq	granyes o dolors a causa de tensions. Qui (sofrir) migra-			
	nye	es hauria de mantindre una rutina fixa, és a dir, anar a dormir i alçar-se			
	ser	mpre a la mateixa hora i menjar a les mateixes hores, ja que això			
		(permetre) descansar al sistema nerviós. També (aju-			
	daı	r) eixir a caminar, fer esport o exercicis de relaxació. El mateix			
		(valdre) per als xiquets: no han d'estar ocupats tot el temps			
		(poder) avorrir-se tranquil·lament de tant en tant. Quan es			
		(tractar) de dolors per tensions, l'origen (soler)			
	sei	r per causa de males postures. Aquest dolor (ser) freqüent			
	en persones que (passar) molt de temps davant de l'ordina-				
	dor. El dolor (suposar) un senyal d'alerta i cal actuar com				
	més prompte millor i alçar-se de seguida de l'escriptori i fer estiraments. I				
	és	que una vegada que el dolor es (fer) crònic, és molt més			
	dii	fícil tractar-lo.			
		Towarto EMV (odoutot)			
		Levante EMV (adaptat)			
3.	Cor ti	mpleteu les oracions següents amb la forma adequada del present d'indica- 1.			
	a)	Últimament no ens (veure) molt perquè està molt ocupada.			
	b)	Els mitjans de comunicació (difondre) la notícia ràpidament.			
	C)	Jo cada mes em (tenyir) els cabells.			
	•	· /			

	d)	El tenista	(véncer) els adversaris amb facilitat.
			(vindre) aquesta nit, queda't a dormir.
			(omplir) un cabàs de taronges.
	g)		(evacuar) l'edifici immediatament.
	h)		(encendre) la calefacció quan fa fred.
	i)	T'	(agrair) molt que m'hages ajudat.
			(deure) res.
			(creure) en la força dels treballadors.
			(cabre) dins del cotxe.
			(recórrer) contra la sentència si troben
	,	que és injusta.	
	n)	_	_ (tòrcer) bé el cos per això no realitza amb precisió
	,	l'exercici.	_ ,
	0)	Jo cada vegada	(créixer) més perquè l'alimentació és
	,	adequada.	
	p)	Hui no	(saber) la lliçó, demà estudiaré més.
	q)		(beure) aigua; abans bevíem cervesa.
	r)		(riure) més a gust amb els pallassos.
			(vestir-se) després de dutxar-nos i de
		desdejunar-nos.	
4.	cor a) b) c)	rrectament. agraïm, veem, perta	
5.	Pos	seu atenció en els p	
			manar () que hi entrara ().
) perdut un orellal darrere la còmoda i no podia
		· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	r-se per recollir-lo. Em vaig endinsar ()
			estranyament reconfortant. Les dues finestres de l'ha-
) tancades, i solament els postiguets permetien
			stret badall per on s'escolava () una gra-
			Flotava () pertot la flaire sedant de
			va () els calaixos on guardava (
			t, de morera tornejada, em va semblar ()
			se m'ha traspintat () el cobertor, de ma-
) estiu, tot a flors grans, roges. Damunt el
) l'habitació una litografia del Sagrat Cor
			n un marc d'estuc daurat. Damunt la còmoda hi havia
			etrat de casament dels avis. Una reproducció de mitjana
			conservava () els múltiples contrastos del
			u casament, l'àvia solia () explicar que
			(), amprat d'una cosina seua, li parava
	() exag	eradament balder. Per contra, a l'avi Miquel, el seu

	vestit, també amprat, li parava tan enforfoguit que amb prou faenes podia		
	() caminar amb naturalitat.	
		Toni Cucarella, Els camps dels vençuts (Columna Edicions)	
6.		mpleteu les oracions següents amb la forma adequada del present de	
		Cal que tu (saber) què és el desenvolupament sostenible.	
		M'agrada que tu (vindre) i que em (dir)	
	D)	coses.	
	۵١		
	C)	Que ella (dormir) bé i que (somiar) an-	
	•	gelets.	
	α)	Hem de dir-li a la iaia que no (descosir) les vores del	
		vestit.	
	e)	Buscarem ajuda perquè ella (poder) fer un consum racio-	
	_	nal.	
		Que Vicent (veure) amenaces on no n'hi ha, em preocupa.	
	g)	Cal que tu (fer) un esforç en el tema dels abocaments	
		incontrolats.	
		Dubtem que els fantasmes (aparéixer-se) de nit.	
	i)	És probable que el gosset no (nàixer) fins d'ací a uns	
		quants dies.	
		No vull que vosaltres (beure) tant d'alcohol.	
	k)	Ell espera que (anar-se'n) per a parlar-ne.	
	1)	Vols que (vindre) nosaltres a ajudar-lo?	
	m)	No hi ha ningú que (conéixer) a fons el naixement d'este	
		riu.	
	n)	Desitgem que vosaltres (ser) feliços.	
	0)	No crec que a esta planta li (caldre) tanta aigua)	
	p)	La professora desitja que ells (aprendre) la lliçó.	
	q)	Pretenen que nosaltres els (vendre) la moto a bon preu.	
	r)	No creiem que vosaltres ens (absoldre).	
	s)	La professora vol que l'alumne (dissoldre) bé els compo-	
		nents.	
		No crec que esta roba (valdre) tant com marca.	
	u)	No crec que vosté (eixir) cada dia a sopar fora.	
	V)	Qui no (voler) pols, que no (anar) a	
		l'era.	
	w)	És probable que la setmana que ve nosaltres (poder)	
		anar-hi.	
	x)	Entrareu quan jo ho (permetre).	
	y)	No crec que la injustícia (véncer) mai la veritat.	
	z)	Tothom espera que nosaltres (perdre) els nervis.	
7.		mpleteu les oracions següents amb la segona persona del plural de imperatiu.	
		Singular Plural	
	a١	Miguel, cou l'arròs. Vosaltres, la verdura.	

	b)	Corre de pressa!	Xiquets,	més ràpid.
	C)	Ix d'ací dins!	de casa!	
	d)	Toni, dus el fullet.	Companys,	_ el passaport.
	e)	Ep, Rafel! Obri el magatzem.	Ep! Encarregats!	les finestres.
8.	Con	mpleteu la segona oració tenin	t en compte l'enunciat	de la primera.
	a)	Amics, no begueu aigua d'aque	sta font, que no és pot	able.
		ne d'aquella	altra que sí que és bo	na.
	b)	Per favor, traieu tots els ll	ibres de les caixes;	
		però no els o	dels armaris.	
	C)	Xiquets, escriviu una carta a	ls Reis d'Orient.	
		Però no n' cap	p a Santa Claus, eh?	
	d)	Marc, vés amb compte amb el g		
	·	Felip i Sílvia,		olc.
	e)	Açò que et dic no ho has de p		
	,	t'ho com un o		
	f١	Cal moldre el café abans que		
	-,	Per favor, vosaltres,	=	
		Ter raver, vesareres,		
9.	Cor	nvertiu les instruccions en im	peratiu en manaments ne	gatius en subjuntiu.
a)	Mov	eu aquell cartell!		
b)	Cre	ieu tot el que vos diguen!		
c)	Tus	fort!		
d)	Até	n aquell client, per favor.		
e)	Enc	eneu el foc!		
f)	Des	apareix de la meua vista!		
10.	. Con	mpleteu les oracions següents	amb la forma adequada d	e l'imperatiu.
	a)	nos (estar)	quatre dies ací!	
	b)	Maria i Antoni,	(rebre) les meues f	elicitacions!
		Xavier,li (
		Els de roig,		
		(tindre)! Ac		
		(Rètol a l'entrada d'un parc		
	,	tal·lacions, no		
	g)	Companys,(O		
Els	s pa	ssats d'indicatiu		
1.	- А с	continuació hi ha diferents pa:	relles d'oracions. Part	iu de la primera per a
-•		npletar la segona. Useu els m		
		indicatiu.	materials verbs, que na	n a estar en imperiet
	u ı	indicatiu.		
	a)	Jo coc les verdures i faig el	café d'una manera dife	rent.
		La mare tenia un altre c	costum: les	com la iaia i
		el café com els	americans.	
	b)	Quan érem menuts resolíem els	problemes de matemàtiq	ues amb facilitat.
		Vosaltres els se	empre.	
	c)	Ara ningú no du pastissos per	al dinar dels dissabte	₽S•
		Temps enrere tu sempre en	•	

	d)	Les habitacions tenien un problema d'il·luminació. Jo no m'hi veia bé.
		Les companyes no s'hi tampoc i s'acostaven a les finestres.
	e)	No he sabut mai a quina hora eixia Vicent.
		Sé que Empar i tu sempre a mitjan vesprada.
	f)	Cadascú s'entusiasma per alguna cosa.
		Tu i jo, quan ens vam conéixer, ja ens per la música clàssi-
		ca.
	g)	Per què bevia tant el teu cunyat quan anàvem de festa?
		Vosaltres no tant com ell.
	h)	Els meus fillols ara trauen bones notes.
		En el batxillerat no les tan bones.
2.		mpleteu les oracions següents amb les formes del present, de l'imperfet o ls passats d'indicatiu del verb que hi ha entre parèntesis.
	Ma	re, (recordar) aquella festa d'aniversari que (celebrar) quan
	va:	ig complir els quinze anys? En les celebracions tu sempre ho organitzaves
	to	t amb detall i (fer) aquell pastís que a tots ens
		(agradar). Jo era feliç i no (tenir) ni idea del
		e (costar) preparar una trobada així. També recorde i no
		(oblidar) que Marta sempre ens (dir) que no, quan
		convidàvem. La xiqueta es (creure) la més important del món!
		via ser que jo no li (caure) bé, mare?
2		
3.		nvieu tots els passats simples a perifràstics que trobeu en el text güent, i viceversa.
	Un	altre dia, la casa d'Este es va desbaratar, per la pluja i per més coses.
	Al	guns artefactes casolans van començar a fallar, a funcionar malament, a em-
	bo	gir. Primer va ser un llum de l'entrada que no es va voler encendre; des-
	pre	és l'escalfador d'aigua féu un plof i s'aturà; el radiocasset es revolu-
		onà com si s'hagués tornat tarumba i al televisor la pluja es va fer neu.
	En	arribar Ibrahim de la faena a l'hospital, li vaig contar el que passava.
	—А:	ixò deu ser algun <i>gin</i> de la pluja —va dir, seriós.
	El	vaig mirar a la cara, més que sorprés. No vaig entendre el que volia dir
	aml	b allò. L'aigua de pluja duia dimonis? No havíem quedat que l'aigua era sa-
	gra	ada, una benedicció de Déu? Tenia uns ulls desorbitats i vermells, Ibrahim,
		t i que ni bevia ni fumava com a bon musulmà que era.
		Josep Piera, Seduccions de Marràqueix, Edicions 62.
4.	COI	continuació hi ha diferents parelles d'oracions. Partiu de la primera per a mpletar la segona. Useu els mateixos verbs, que han d'estar en passat mple.
	a)	Vaig acabar de llegir el llibre la setmana passada.
		El que et vaig regalar, l' en una setmana?
	b)	Tu fores president de l'edifici fa deu anys, no?
	,	Saps en quina època ho jo?
	C)	Jo cresquí en un barri diferent.
	-	Molt diferent del barri on vosaltres.
	d)	El forner sempre fa unes coques molt bones.

		Però la que jo ahir v	va ser espectacular.	
	e)	e) Els més menuts estigueren bé en aquell al	berg.	
		Nosaltres, els majors, no	tan bé.	
	f)	f) Nosaltres vérem la final en un bar.		
		On la tu?		
5.	En]	Enllaceu les parelles que es corresponguen.		
	a)	a) jo 1) isqueres de	el local.	
	b)	b) tu 2) duguérem le	es begudes.	
	c)	c) ell/ella 3) batéreu el	s ous abans de fer la truita.	
	d)	d) nosaltres 4) perderen me	olt prompte la vergonya.	
	e)	e) vosaltres 5) aprengué 1	a taula de multiplicar als set anys.	
	f)	f) ells/elles 6) creguí el 6	que havia dit	
6.		Completeu les oracions següents amb la f persona del singular, tenint en compte el qu		
	La	La cambreta on el jove (1), e	mpaperada de groc, amb cortinetes	
	flo	florejades a les finestres, (2)	en aquell moment vivament il-	
	lur	luminada pel sol que se n'(3)	a la posta. «I "aleshores",	
	dor	doncs, el sol també lluirà com ara?» (4)	inopinadament en l'es-	
	pei	perit de Raskòlnikov, i, amb una llambreg	ada ràpida, (5) la	
	car	cambra, per tal de conéixer-ne i recordar-n	e, fins on fóra possible, la dis-	
	pos	posició. A la cambra, però, no hi (6)	res de destacable. El mo-	
	bi.	biliari, molt vell i de fusta groga, compos	t d'un sofà amb un enorme respat-	
	116	ller de fusta corbat, un tocador amb un esp	ill col·locat damunt una tovallo-	
	la,	la, cadires adossades a la paret i dos o ti	res quadres de fira en marcs gro-	
	gue	guencs representant unes damisel·les alemany	ves amb ocells a les mans. Heus-ho	
	aqı	aquí tot. En un racó (7) una	llàntia davant una petita imatge.	
		Tot (8) molt net; tant els mo		
		llepar. Tot (9) Era impossi		
		tot el pis. «Una netedat semblant, només la		
		les velles roïnes i vídues», (11)		
		linkov, i, tafanerament, (12)		
		a la porta de la segona		
		el llit de la vella. Tot el		
	d'a	d'aquestes dues cambres.	combos	
		Fiódor Dostoievski, <i>Crim i càstig</i> (trad.	d'Andreu Nin, text adaptat), Proa	
(1)	En	Entrat. Imperfet d'indicatiu; (2) Estar. Im	perfet d'indicatiu; (3) Anar. Im-	
per	fet	fet d'indicatiu; (4) Llampeguejar. Passat p	perifràstic. (5) Examinar. Passat	
sin	nple	nple; (6) Haver. Imperfet d'indicatiu; (7)	Cremar. Imperfet d'indicatiu. (8)	
Ser	:. I	. Imperfet d'indicatiu; (9) Lluir. Imperfet	d'indicatiu; (10) Trobar. Present	
d'i	ndi	ndicatiu; (11) Seguir. Passat perifràstic	; (12) Observar. Passat simple;	
		B) Penjar. Imperfet d'indicatiu; (14) Trobar		
	tar. Imperfet d'indicatiu.			

- 7. Corregix les formes incorrectes d'imperfet d'indicatiu.
 - a) Anàbem a la platja amb el trenet i no teniem pressa mai. (2 errors)

	b)	Tot es resolvia bé si pujaveu a les barques (2)
	c)	El testament no incloia cap referència als fills, dia altres coses (2)
	d)	Conduïem lentament perquè plovía. (2)
	e)	Duíeu massa roba quan feïa tanta calor. (2)
8.	Cor	mpleta amb la forma d'imperfet d'indicatiu.
	a)	Vosaltres la corda, però jo no ho (dur, sa-
		ber).
	b)	Elles les campanes, però no a missa (oir,
		acudir).
	c)	No a València dos amants com nosaltres (haver-hi).
	d)	Ens tant que al final ni (riure, pagar).
	e)	Ell m'ho sempre: em caramels (agrair, donar).
	f)	A la reunió, el director els mateixos punts de vista
		(argüir).
	g)	Jo menjava i vosaltres encara l'arròs.
	h)	La tia Carme sempre ens més queviures (incloure).
	i)	Quan tu el pastís del forn, massa tard (trau-
		re, ser).
	j)	De menuts, els meus germans en bancs de fusta (seure).
	k)	Recorde quan érem menuts i el professor (interrompre).
	1)	Els alumnes aprovar sense estudiar (pretendre).
	m)	L'acusat que no n'era conscient (adduir).
	n)	Sempre els deures amb retard (fer).
	0)	Abans Manel i Jaume a caçar sovint (eixir).
	p)	Per la calor teníem la sensació que el temps no (transcór-
		rer).
		Nosaltres els més roïns de la classe (ser).
	r)	Vosaltres al llit a causa de la malaltia (jeure).
9.	Cor	mpleta amb les formes del passat perifràstic.
	a)	Ahir jo al cine (anar).
	b)	Laura no acabar el treball perquè era massa tard (poder).
	c)	Quan vosaltres de casa ja era de nit (eixir).
	d)	Ells a Beniarjó durant un anys (viure).
	e)	Nosaltres convidats a la festa (ser).
	f)	Tu la notícia pel col·legi (difondre).
	g)	L'espia a escriure un informe (començar).
	h)	Aquell amic teu ens el pèl (prendre).
	i)	Jo malalt la setmana passada (caure).
		La policia a tota la gent (expulsar).
	k)	Vosaltres vos de tancar la clau del gas (oblidar).
10		sa en la persona que corresponga el passat simple dels verbs entre rèntesis.
	a)	Ell ministre durant la passada legislatura (ser).
		Tu els mobles de lloc (canviar).

c) El jutge _____ els lladres (castigar).

(0)

	e)	El meu amic i jo la poesia (dir).
	f)	Tots els seus acudits (riure).
	g)	El teu germà i jo junts al mateix barri (créixer).
	h)	Jo la foguera dalt de la muntanya (encendre).
	i)	Maria una coca de tomata d'allò més bona (fer).
	j)	Jo un porc senglar a la serra d'Irta (veure).
	k)	Tu moltes coses, però ella res (dur).
	1)	Sergi molt a gust en aquell alberg (estar).
11	. De	etecta i corregix les errades en les formes verbals.
	a)	L'altre dia vau a entrar al cine sense pagar.
	b)	Demà vaig a casa d'un amic que viu als afores.
	c)	Vas a fer això o no vas a fer-ho?
	d)	Despús-ahir van atracar un banc del meu barri.
	e)	La setmana passada vaig anar a Benidorm.
	f)	Hui vam fer festa els de primer de batxiller.
	g)	En un moment vaig a tallar-me els cabells.
	h)	Anit he parlat amb ton pare.
El	fu	tur
		ompleteu les oracions següents amb l'opció més adequada de les que hi ha
٠.	en	tre parèntesis.
	a)	L'encarregat diu que no (admeterà/admetrà) cap error més.
	b)	El passatger (ha de dur / durà) el cinturó de seguretat durant
		el trajecte.
	C)	-Ha vingut el teu amic de viatge? (Haurà / Deu haver) vin-
		gut, però no m'ha dit res.
	d)	Han assegurat que demà (difondran/difundiran) el comunicat.
	e)	(Anareu/Anireu) demà al concert de l'Orquestra de València?
2.	CO	continuació hi ha diferents parelles d'oracions. Partiu de la primera per a impletar la segona. Useu els mateixos verbs, que han d'estar en futur d'incatiu.
	a)	Als mus veïns els ha tocat enguany la sort grossa.
		M'imagine que no els també l'any que ve.
	b)	-Penses revisar els documents hui encara?
		-Sí, els aquesta mateixa vesprada.
	C)	Hui no he acabat la faena.
		N'hi ha tanta que no l' ni en una setmana!
	d)	Aquesta planta va créixer molt la primavera passada.
		De segur que enguany no tant.
	e)	Has perdut el tren hui.
		Supose que demà no el
	f)	Tots els esportistes del teu club bateren rècords de velocitat.
		Però tem que en la propera competició no els de nou.
3.		empleteu el poema següent amb la segona persona del singular del futur dels erbs que hi ha entre parèntesis.

d) Vosaltres no _____ l'autobús la setmana passada (agafar).

	(assumir) la veu d'un poble,
	i (ser) la veu del teu poble,
	i (ser), per a sempre, poble,
	i (patir), i (esperar),
	i (anar) sempre entre la pols,
	et (seguir) una polseguera.
	I (tindre) fam i (tindre) set,
	no (poder) escriure els poemes
	i (callar) tota la nit mentre dormen les teues gents,
	i tu sols (estar) despert,
	i tu (estar) despert per tots.
	Vicent Andrés Estellés, Llibre de meravelles, Edicions 3i4
El c	ondicional i l'imperfet d'indicatiu
	esponeu a les preguntes següents. Useu el verb en condicional.
a)	Què compraries si et tocara la sort grossa de la loteria?
b)	Si el metge et diguera que el clima d'on tu vius no et convé, què faries?
C)	Com actuaries si no estigueres a gust en la teua faena?
Ο,	com decidered of no energiated a gase on ra coda racha.
d)	Què faries si trobares un bon treball per a tu en un país estranger?
2. R	efeu els enunciats per a convertir-los en una sola oració. Escriviu el verb
	n condicional.
a)	Tu em vas respondre: "No tindré mai gossos a casa".
ĺ	
	To live and the American services and the American
b)	Jo li vaig dir: "T'inclouré en el grup d'amics".
C)	La diputada va declarar: "La ràdio transmetrà l'entrevista".
đ١	El venedor ens va assegurar: "El llit cabrà bé en l'habitació".
ω,	II venedor ens va assegurar. Er irre cabra se en i nasreacro.
	ompleteu els diàlegs següens perquè tinguen sentit. Useu els verbs adequats,
	ue han d'estar en condicional o en imperfet de subjuntiu.
a)	-Diuen que aquesta vesprada pot ploure. Agafa l'impermeable, per si un
	cas.
	-No patisques, si ploguera, el paraigua.
b)	-Estàs molt blanca. No prens el sol?
	-Si no tinguera la pell tan delicada, més el sol.
C)	-Com és que has sopat sense esperar-me?
	-Si hagueres vingut prompte, sopat junts.
d)	—Què faries si fores ric?
ĺ	-Si ric deixaria de treballar immediatament.

	e) —Si estudiares més, _	apro	ovar les oposicions.
	-Encara que jo estudi	ara més, no tir	dria garantit l'aprovat.
	f) —Amb qui diu que voli	a parlar?	
	parlar	amb el director	, si poguera ser, clar.
4.	Completeu les oracions	amb la forma d	el condicional o de l'imperfet de sub-
	-		ons perquè tinguen sentit.
	poder ● tindre	● intentar ● v	oler ● haver (2) ● estudiar
	a) El turista va dir al co	nserge de	1. si vacances!
	l'hotel		2. ara podríeu comprar-li un regal.
	b) Si no us ga	stat tots els	3. que que el despertaren a
	diners		les set.
	c) No eixit an		4. si hagueres sabut tot això abans.
	d) Potser faríem un gran v	'iatge	5 una mica més i
	e) Jo, en el teu lloc,		aprovar.
	f) Perdonen,		6 obrir-me la porta?
5.	Elegiu l'opció correcta oracions següents.	ı de les forme	es que hi ha entre parèntesis en les
	a) Si l'arròs (estague	era/estara/esti	guera) cuit, (podríem/poguérem/puguem)
	parar taula.		
	b) Nosaltres (aniríem/a	nirem/anàrem) a	a la festa si (tindríem/tindrem/tingué-
	rem) ganes.		
	c) Si Júlia (volera/vol	dria/volguera)	aprendre anglés, de segur que l'(apren-
	drà/aprendria/apendr		
	_	•	nillor, (anara/aniré/aniria) al concurs
	de televisió.	,	, ,
	e) Jo (participaria/par	ticiparé/partic	cipe) en el debat, si (sapiés/sabera/sa-
	piera) de què tracta		
			ca/contradira/contradís) en la declara-
	ció.	,	,
	g) Encara que elles m'h	no (haveren/hag	gueren/haurien) promés, no m'ho (haure/
	hauria/havia) cregut	•	
	h) Si vosaltres no (sou	/fósseu/siquére	eu) tan lents, (havíem/hem/hauríem) aga-
	far l'autobús a l'ho	ca.	
6.	Completeu el text següer	nt tenint en co	mpte la definició verbal de més avall.
	Aquella vesprada, de	tornada al pi	s del carrer de Santa Anna, em (1)
	a la meua h	abitació i (2)	llegir les primeres ratlles
			adonar-me'n, ja hi havia caigut a
			la història d'un home en busca
			arribat a conéixer mai, i l'existència
			cies a les últimes paraules que (6)
			de morir. La història d'aquella recerca
			agòrica en què el protagonista lluitava
			oventut perdudes, i en què, lentament,
	_	_	record del qual el (7) fins
			estructura del relat (8) a
	a ra morc. A mesura qu	e avançava, 1	estructura der rerat (o) d

	rec	cordar-me una d'aquelles nines russes que (9) innombrables cò-
	pie	es d'ella mateixa en l'interior. De mica en mica, la narració s'esfilagar-
	sav	va en mil històries, com si el relat (10) penetrat en una gale-
	ria	a de miralls i la seva identitat s'(11) en dotzenes de reflexos
	dii	ferents que eren, alhora, un de sol. Els minuts i les hores s'(12)
		com un miratge.
		Carlos Ruiz Zafón, L'ombra del vent, Planeta (adaptat)
	(1)	Refugiar. Passat simple, la persona del singular
	(2)	Decidir. Passat simple, la persona del singular
	(3)	Poder. Imperfet de subjuntiu, la persona del singular
	(4)	Relatar. Imperfet d'indicatiu, 3a persona del singular
	(5)	Descobrir. Passat simple, 3a persona del singular
	(6)	Pronunciar. Passat simple, 3a persona del singular
		Perseguir. Condicional, 3a persona del singular.
	(8)	Començar. Passat simple, 3a persona del singular.
	(9)	Contindre. Present d'indicatiu, 3a persona del plural.
	(10	O) Haver. Imperfet de subjuntiu, 3a persona del singular
		1) Esquinçar. Imperfet de subjuntiu, 3a persona del singular.
		2) Esmunyir. Present d'indicatiu, 3a persona del plural.
-1.		
		emps compostos
1.		mpleteu les oracions següents, tenint en compte el que s'indica entre rèntesis.
	_	
	a)	En el moment que vosaltres (aprendre, perfet de subjuntiu)
		la lliçó, aprovareu.
	b)	Quan tornes a casa a la nit, estic segur que jo ja (saber,
		futur perfet) trobar la solució.
	C)	Si ells hagueren disposat de diners, (viure, condicional
	•	perfet) molt millor.
	a)	Nosaltres no (veure, plusquamperfet d'indicatiu) mai una co-
		sa pareguda.
		Quan (acabar, passat anterior) l'operari, se n'anà.
	f)	Una vegada nosaltres (coure, passat anterior) els llegums,
		vam començar a parar taula.
	g)	El manuscrit (romandre, perfet d'indicatiu) inèdit durant
		segles.
	h)	Finalment no (caldre, perfet d'indicatiu) la vostra col·la-
		boració.
	i)	M'hauria agradat que la soprano (incloure, plusquamperfet de
		subjuntiu) aquell lied de Schubert.
	j)	Una vegada (obrir, passat anterior perifràstic) la finestra,
		va començar a patri fred.
2.	A d	continuació hi ha diferents parelles d'oracions. Partiu de la primera per a

2. A continuació hi ha diferents parelles d'oracions. Partiu de la primera per a completar la segona, o viceversa. Useu els mateixos verbs, que han d'estar en perfet d'indicatiu o passat perifràstic.

a)	Un atleta cuba va batre el record mundial fa dos anys.
	Un compatriota seu l' una altra vegada aquest matí.
b)	Fa cinc temporades el nostre equip va meréixer guanyar el campionat.
	Enguany no ho de cap manera.
C)	Els bombers van resoldre la incidència d'ahir a la perfecció.
	Les incidències d'aquesta setmana, les totes.
d)	Aquest matí no he tret el gos a passejar,
	perquè el anit.
e)	La setmana passada també vaig respondre a tot el correu.
	Fa un moment també a un missatge.